

N. C. Jensen: Jeg skal følge Formandens Opfordring, men jeg har dog ikke turdet gaa ind paa at nøjes med en kort Bemærkning. Den højtærede Handelsminister sagde, at Bankerne havde støttet Realkreditte ved Opkøb af Kreditforeningsobligationer, og tilføjede, at Pengeinstitutternes Opgave er særlig den at hjælpe paa Driftskreditte. Men maa jeg gøre den højtærede Handelsminister opmærksom paa, at det jo netop er der, Forskellen er paa nu og tidligere. Jeg indrømmer, at Bankerne har ydet Realkreditte en meget værdifuld Støtte, og naar jeg har talt om Vanskeligheden ved at fortsætte dermed nu og i den nærmeste Fremtid, er det ikke for at rette en Kritik mod Bankerne, thi de handler vel ud fra den haarde Nødvendighed, men sikkert er det, at den Støtte, Bankerne tidligere har ydet Realkreditte i Form af Indkøb af Kreditforeningsobligationer, er de ikke i Stand til at yde i dette Øjeblik, og der er vel heller ikke nogen Udsigt til, at de vil kunne gøre det i den nærmeste Fremtid i den Udstrækning, som det kunde være ønskeligt og heldigt. Derfor finder jeg, at det er meget nyttigt og ogsaa meget rimeligt, at man tager dette Forhold op til Overvejelse sammen med den foreliggende Sag, ligesom jeg ogsaa tror, at det vil være gavnligt, om Forslaget om Nationalbankens Oktroj kunde blive medinddraget under disse Overvejelser.

Naar Ministeren siger, at det er særlig Driftslaanskreditte o. s. v., det kommer an paa, er det rigtigt, men Realkreditte berører virkelig ogsaa i allerhøjeste Grad Driftsomsætningen ude i det danske Landbrug. Det kan ikke nytte, at man taler om Driftskapital — til at holde Produktionen i Gang, som den højtærede Minister siger — alene for Byernes, for Industriens Vedkommende. Gud bevares, de skal med saa godt som nogen, men det gælder dog ogsaa i højeste Grad om, at det danske Landbrugs Produktionsvirksomhed ikke bliver generet, thi Landbruget er dog Hovednæringsvejen og vil vedblive at være det. Derfor tror jeg ikke, det gaar an, at vi skyder dette Spørgsmaal fra os og siger: Det kommer os ikke ved nu, nu vil vi have en Lov, og Ministeren ønsker at faa Lovforslaget gennemført nu. Nej, jeg tror, at Realkreditte er af saa stor Betydning, at dette Spørgsmaal maa medoptages under Drøftelsen af denne Sag, og jeg kan ikke tro, det vil lykkes Ministeren at komme udenom det, thi Lovgivningsmagten vilde

derved svigte en Opgave, som hører sammen med Løsningen af det foreliggende store økonomiske Spørgsmaal. Og Ministeren indrømmede jo selv, at det vilde være meget gavnligt at faa denne Opgave løst og løst saa snart som muligt.

Hensigten med det foreliggende Lovforslag kan ikke alene være at indføre en noget stærkere Kontrol; der er jo noget mere. Det er Spørgsmaalet om Banker overfor Sparekasser, der skal løses, og det er af langt mere indgribende Betydning, end man fra de forskellige Sider i Øjeblikket vil indrømme overfor hinanden. Naar man hører Forhandlingen her, gør den unægtelig Indtryk af at være en vis Tovtrækning. Nogle siger: Vi vil værne Sparekasserne, og Ministeren siger, at han vil værne baade Sparekasser og Banker, de er ham lige kære. Men hvorledes man end ser paa det, er det et stort og omfattende økonomisk Spørgsmaal.

Det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) gav, synes jeg, i sin Argumentation et slaaende Bevis paa, hvor opmærksom man maa være, naar man lovgiver paa et Omraade som dette. Det ærede Medlem søgte at slaa fast saa kort og stærkt som muligt, at de smaa Sparere var ikke dem, der forstod at udnytte en Situation, og deri har det ærede Medlem saa uendelig Ret. Det er ikke dem, der er i Stand til at udnytte en Situation til at opnaa det højeste Udbytte af deres Kapital. Det magter de ikke. Nej, siger det ærede Medlem fra Nyborg, den Mand, der har en 120,000 eller 125,000 Kr., han forstaar at anbringe og udnytte sin Kapital. Det er, synes det mig, det stærkeste Bevis for, at man her maa være paa sin Post. Thi det viser, at de Folk, som har en saadan større eller mindre Kapital, hvad man nu vil — det ærede Medlem fra Nyborg anser naturligvis ikke 125,000 Kr. for en svimlende Kapital, det forstaar jeg meget vel —, at arbejde med, siger som saa: Vi maa se os om, hvor vi kan faa en langt større Rente end den, vi kan faa her eller der. Det samme Forhold kan komme til at gøre sig stærkt gældende for vore Pengeinstitutter i den Tid, der kommer, thi man maa være forvisset om, at der fra Laantageres Side vil blive set mindre paa en høj Rente i den Tid, der kommer, hvor man vil komme til at trænge saa stærkt til Kapital.

Derfor kunde jeg meget vel tænke mig, det kunde være nyttigt, at man ved Gennemførelsen af denne Reform sagde: Er der nu ikke kommet et Tidspunkt,